

Forfatter: Falbe, Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Falbe, Christian Frederik (1868-12-22)

Citation: Falbe, Christian Frederik: "BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Falbe, Christian Frederik (1868-12-22)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 208. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020119.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kammerherre Falbe, Gesandt i Wien, til Udenrigsminister Grev Frijs.
Wien, 22. December 1868.*

Min ærbødigste Rapport Nr. 31 af 18de¹) dennes vil alt have gjort Deres Excellence bekendt med, hvorledes Rigskansleren bedømmer Grev Bismarcks Insinuationer om den i Hietzing formeentlige bestaaende Guelfe-Comité. Foranlediget ved Deres Excellences Depeche Nr. 10 af 18de dennes, har jeg søgt nærmere Oplysninger om denne Sag i Udenrigsministeriet.

Den keiserlige Regjering har ikke fundet Anledning til, endnu at afkræve Forbundskansleren nogen Erklæring om, paa hvilke Informationer eller Kjendsgjerninger, han har støttet sine Udtalelser. De af den preussiske Regjering betalte tre à fire Spioner, som bestandigt opholde sig i Nærheden af det hanoverske Hof ere det keiserlige Politi vel bekendte og af det underkastede et fortsat Opsyn. Det er ligesaa bekendt, at der ikke i Hietzing eller andetsteds i Østerrig bestaaer nogen Guelfe-Comité af den af Grev Bismarck s. 209betegnede Art, ligesom den preussiske Regjering ei heller har ført nogen Klage om en saadans hemmelige Agitationer.

Deres Excellence vil forstaae, at det under disse Omstændigheder er mig aldeles umuligt, at udpege nogen Dansk, som skulde være Medlem af hiin Comité, heller ikke veed jeg nogen, som blot ved Omgang eller Forbindelser med Personer ved det hanoverske Hof skulde kunne have paadraget sig Skinnet af, at deeltage i dets hemmelige Machinationer. Forudsat at Grev Bismarck selv troer paa sin Meddelelse, er det Hele vist kun et Opspind af de preussiske Spioner, som paa saadan Maade gjøre sig deres Bestilling frugtbringende.

Saa ubehageligt berørt den keiserlige Regjering end er af Grev Bismarcks Insinuationer, der ogsaa kaste en Mistanke paa den, for at see igjennem Fingre med saadanne formeentlige Sammensværgelser, rettede imod en Nabostat, har Rigskansleren foreløbigt indskrænket sig til, at instruere Fyrst Metternich, paa at skaffe paalidelige Oplysninger om de i Frankrig sig opholdende bekendte hanoverske Agenters Bevægelser, for om muligt paa den Maade at erholde Antydninger af, hvad der kunde have ledet til det omtalte Rygte. Grev Wimpffen er bleven confidentielt underrettet om disse forberedende Skridt, og videre Forholdsregler blevne stillede ham i Udsigt. Jeg har fra min Side lovet at underrette det keiserlige Udenrigsministerium om, hvilket Svar Kammerherre Quaade maatte erholde paa den Interpellation, han er beordret at stille i denne Sag, og tillader mig, at bede Deres Excellence, om at ville sætte mig istand, til at opfylde dette Løfte.

At dømme efter de tydske Blade, som ere komne mig for Øie, skjænker den offentlige Mening i Tydskland Grev Bismarcks vistnok beregnede Insinuationer kun ringe Tiltro, Forbundskansleren har neppe opnaaet andet dermed, end at paapege sin egen Bygnings svage Punkter.

C. Falbe.

Depeche Nr. 32, modtaget 28. December 1868.